

מסורת הש"ס

א) זכמים ע"א; ב) שס ע"ג; ג) זכמים ע"א; ד) ע"ז עד; וזכמים ע"א; ז) ז"ק מ; זכסרות מא; ח) מה מא; זכמים ספי; ט) זכמים ע"א; י) ז"עין הרצ"ן כפי"ד דע"ז; יא) ז"עין מוס' חולין קטו; יב) ד"ה מורס; יג) ז"נע' חולין קמ; יד) ד"ה למעטו וכו' יד"ש[א];

תורה אור השלם

- דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מבם קרבן ל' מן הדבוקתו מן הקרבן ומן הדבאן תקריבו את קרבנכם;

הנהגות הב"ח

גב' גמ' מלי קאמר ומשנינא הכי קמני: (ג) רש"י ד"ה קאמרי וכו' ומלי אפילו כו' דקאמר פשיטא:

הנהגות הגר"א

א) גב' דלי אשמעינן:
הסם דלסורין הנאה: ס' גירסא; גלפניט היא נכסה ולא בני רש"י וסא דלא משני מן בזמנים משום דסם פריך מחטאות ממות דלסורין הנאה ניטו: (ב) שם קמ"ל: גירש"י וי"ש קדקדש דמני לסורין הנאה ולסורין אפלה כדרי דמני וי"ש גבי שמירתם חולין ליפסק ומני לסורין הנאה לחוד ולסורין אפלה לחוד מסתכלא קלף גבי יי"ג דלסורין הנאה הוא גמי לסורין הנאה דדמנין ליה י"ג גבי זמסיה מני דדמנין ליה דטולא אפ"ק לגזוה:

רבנו גרשום

אוסרין לזכובת בב"ש שהן שאוסרין כל הבחמות שנתערבו בהן אפי הן ריבוא: וידידיהם. כגון כשינקי הורשש ואחר כך הניח הדור (הנזק) עליו ואח"כ (ב) נתערבה באחרות: גמר' בהשואות שורות: באותן משותף השואות שורות: וקשיא ל' מאי נאכר. פשיטא וכי נתערב ובהן חמטאות ממות דכולן ימותו והאל רובין ממות: איא הכי קאמר כל הובותם כשרים שנתערב בהן אחת מהשואות ממות מאי אחת בריבוא כלל ממות: דלא בטלה בריבוא: הני מילי מידעם דאסור בהנאה. דהני ממש השואות ושור הנסקל אוסרין בהנאה: אבל כי מתערב מיד דלא אסור בהנאה. כגון הני דמתניחין האתנן והחמור והכלאים והטרפה לא להכי איצטרך מתניחין: והא גבי הנאה כפי"א והדא רב' חובותם שנתערבו מות' ויבעי ברובע על פי חד אחר או ע"פ הבעלים דאניו חייב מיתה קא מיירי ואינו אוסר בהנאה: ופכ"ר בולין וי"א ברש"י יפה שכתב מאותו מין. כלומר אם נתערבו בעולות ובאשם וברשמים והבטאות ומכרו לאותן המין כדי לפטור חובותו אבל כן ענינא לא יקריבו שור ודבובע ונתערב בהן אסור בהנאה אלא מאי ע"ז דאניו אוסרין בהנאה לא בטלי בריבוא: ואמר ר' אב שפי' להכי איצטרך מתניחין וי"א רב' חובותם דהאא בחולין מתניחין והאכא מיררי שנתערבו בחולין ווא' כל' חובותם מירי שנתערבו בקדשים ועצירי אשמשנין גבי קדשים משום חבי א"ב כפלי' דמאי'. רובע ורובע למיחור קדשים: אבל גבי חולין כפלי' להכי איצטרך מתניחין: ובחולין גבי תניא ואילו אוסרין ואוסיון בב"ש שהן י"ג דלא בטלי

גמי בחולין: אפי' הכי צריכא לעילויור מתניחין דאי מהתם הוא אימנא היינו טעמ' דלא בטלי ברוב חולין משום דאסורין הנאה גינהו הנך כוליהו יין נסך. **אבל הכא צריכא**. דלא אוסרי בהנאה להכי איצטרך מתניחין דלא בטלי: ואי אשמעינן. כל מתניחין לחוד הוא אימנא היינו טעמא דלא בטלי בהנך חולין דבני דהו לצבוח ומאי' אבל להדיוט אימא אפי' אסורין הנאה ליבעטלו ברוב. להכי צריכא ואילו אוסרין כו' דאפי' להדיוט לא בטלי: וא"א יא מן האי נתערבו בהן רובע ורובע הוא אימנא הני מילי בקדשים: אבל בחולין. נתערבו בחולין אימא

(ב) גלגולא ד"ע דלמחי לא מפרש רבנו כדאוקומה דהס"ס כונס' עד ע"ז ורובא גרש"י טלף, והא דלא חלל הגמ' כדפירש רבנו ד"ע דלא י"א כדפירש רבנו ד"ע. דלא חלל מוס' חולין מלך חלל מוס' חולין אפ"ל.

לא להכי אשמעינן הדא (ג) קמ"ל. ס"א להכי אשמעי' הדא ולא נמי מינא כפיסא דקמי' ספיא דהיא' דהיא' נתערבו ברובע כו' (ט) ש"ס (ח) נתערבו ברובע ונרבע (ט) דמני היפה שכן (ט) ש"ס (ז) ואמר י' (ז) ש"ס. יא) ליבעטל. ס"א לא חלל רב' הנאה רב' עד חלל ר' אי חלל ר' ה"מ בקדשים אכל בחולין אימא לא אשמעינן הדא בחולין ולסורין כהנאה נמי מני חדא וימנא דמנ' אלא לסורין כו'. כן מלאכת כפי' וכן גרס' הרבנ"ם ז"ל (ט) ש"ס (ז) ז"ק ועז"ר. (ז) גרסי' מח"ן. יא) דלדיטו אכל לגזוה אימא לא נפקסדיהו לכולהו גיר' רש"י, וע' מהי' יא) אימא אפילו אוסרין (ט) ש"ס (ז) קמ"ל רובע (ח) חות' ר' נתנאן (ט) ש"ס (ז) שאל' נענדה כ"ל וכן ככל הסוגיא (ז) חות' יא) רובע ונרבע שודלת. יא) כהנאה (ט) ש"ס (ז) על מיתה לא חלל נרסס עליהם קו למעמלה לטורות כי לפ"ד דלוי למחוק: יא) אפי' דקאמר (צ) צ"ל שפיעטא דרש"י. נתנאן מלל' מן (ט) ש"ס (ז) לגבי הימ' (צ) לגבי הימ' (צ) צ"ל פירש' ויבגרי' קיים גימטוני. (ז) לגבי הדיוט לא בטיל דלמי' ייעו (ט) ש"ס (ז) כן י"א שקורדין כנגד הלך מנק עגול ודך חוטו נקב מוציאין הלך ומקריב' לנעודת כוכבים וכפי' רש"י שם דף ע"ג ודף לג ע"א (צ) צ"ל הלך קרע עגול ודךך חוטו (ט) ש"ס (ז) ואי קשוא מ"ש הסם י' והד"ס ז"ק. ורש"י כסג י' אחרת היא לרש"י. (ז) ח"י ומלא' יא). (א) ובתערובות דחולין דרובע' ע"ז הייה פטוריות דחולין דרובע' ע"ז הייה פטול מהקריבה ח"ל מן הבחמה: הא' אפ"ה י' קרא. לרובע ורובע ע"פ עד אחד: הא' אימא מן דיטא. כדאמר ר' יפסעאל דמצ"י ליקי מרדנאי:

לא קמני כהמה וכו' וכסא משני לאו שיעיא כפ"ל (ז) ש"ס (ז) רש"י מ"ז וגי' ז"ק ויכ' משני לאו בעלמא, (ז) חת' שענדה עבירה. נתנאן כסג' מן (ט) ש"ס

כל האסורין פרק שישי תמורה

כל האסורין [לגבי מוצת] **אוסרין כול שסן**. אפי' נתערבו אחד באלף כולן אסורין למוצה אם אינו ניכר. וכולהו משכחת לה דלינן ניכרין אבל טרפה לא משכחת לה אלא כדמוקים לה במסכת זכמים כפרק כל הזכמים שנתערבו (דף עד): כגון שנתערבה דרוסת האזב בנקיבת הקוז אי נמי כולד טרפה ואליבא דר"א דלמנ' לא יקרב: גב' וקשיא ל'. הסם"י מאי אפי' דקאמר דהא קמני כל הזכמים שנתערבו בחטאות הממות כהרבה משמע אחד מן הזכמים נתערב בהרבה חטאות הממות ואפי' אחד דהימר כרצוא דלסור כולן לאיזמותו ומאי (א) קאמרנ'ם פשיטא לן דכ"ש דכי הוי אסורא יותר טפי (ט) גבי אסור) הן פשיטא דימותו דהא אסור רוצא: ומשנינן. הסם דהכי קמני כל הזכמים שנתערב בהן אחד מחטאות הממות דמשמע דחדא חטאת נתערבה בזמנים יא' כשהיו הרבה ואפילו אחת דלסור כרצוא דהימר כולן ימותו ולא בטיל חד גינייהו ולמה לי למהידר ולמימני כסא: הסם הוא. גבי חטאות הממות ושור הנסקל: דלסורין הנאה ניגשו. ומשום הכי חשיבי ולא בטלי: **אכל**. הני דמתני' רוצע ונרבע דמותינן באפלה להדיטו דהכי עסקינן שרצע או נרבע על פי עד אחד דלמינ' נסקלת כצק או שהעגלים הדוד ומודה כנסם פטור אימא ליבעטלו קמ"ל מתניתינן: (ובזכמים [עב]. גרסי' יח' מואי אשמעינן הא דתמורה ה"א הכא הוא לגזוה מאיס ומשום הכי לא בטלי ירעו עד שיסתאצו ויאלכלם ההדיוט אכל מיתלת ללהדיטו וימי אסוריה אימא ליבעטל קמ"ל הסם יימות דאפי' לגבי הדיוט לא בטיל דאי בטיל יזילימא ירעו עד שיזממו ויפדו ויאלכלם הדיוט: **מינא** **הסם** **בזכמים** [ע"א]. (ברובע) **אחד מן הזכמים שנתערב ברובע ונרבע וחולין ירעו עד שיסתאצו וימכרו ויציא דמני היפס שזסס קרנן מאוסו סמין**. כלומר ממין אותו קרנן שנתערב בהן אם שלמים היו יציא דמני יפה שזסן שלמים דיד הקדש על העליונה ואם עולה הייתה יציא דמני היפה עולה. אלמא שמעי' מהתם ללא בטלי ברובא: **הא חטולין**. צמתינ' דהכא מיירי צנתערבו כשהן חולין ואחר כך הקדישן וההיא דזכמים מיירי דנתערבו כשהן קדושים **דהסם קמני לא זכמים: אכל**. הכא

גבי חולין דלא מאיסי צשעת תערובות דלא שייך בהו חלק גזוה אימא ליבעטן וכי מקדיש להו קדשי שפיר דהא כבר איבעטל ליה אסור וליקריצו קמ"ל: (ובזכמים [ע"א]. קפרינך יימתי הא דתמורה ולא צעי הא דזכמים ומשני הכא תקנתא אליעזריאל ליה להכי הדר תנא לה הכא בזכמים דהתם בתמורה תנא אוסרין ככל שהן ולא תנא תקנתא והכא תנא תקנתא ימכרו ויציא דמני יפה שזסן מאותו המין: **ובחולין נמי מינא**. דאפילו בחולין ממש לא בטלי ברובא צעלי חיים וכל הקך דחשיבי: ועורות לצוץ. מפרש במסכת ע"ז (דף ג). יא) שנוקדינן כנגד הלז יא' עגול כדצך אותו נקב הוצילו האימורין והקטירום לעבודת כוכבים ומקריצת עבודת כוכבים אסור כהנאה: ושיער נזיר. אסור כהנאה דצעי שילוח תחת הדוד: **ואשר כחלז**. חמיתת צמר שנתבשלה כחלז וסוד נתערבה באלף חמיתות כולן אסורות ואליבא דמנא' דלמנ' צמר כחלז אסור כהנאה צמחיתות חולין כהצ"ר לא בש"ר (דף דק): (ז) **למאי שנא הסם**. כדקדיש דמני אסוריה הנאה כגון חטאות הממות ושור הנסקל וליאסורין אפילה כולן טרפה כדרי דדרי: (ואתערובת דחולין כו'. **למאי שנא** דגבי מסכת עבודת כוכבים הוי תערובת דחולין אפיסקי ומני ליאסוריה הנאה לחוד דקמני נט' ואלו אסורין ואוסרין ככל שהן ואוסרין כהנאה יין נסך והדר מני צמיטא אחריתי [שם ל:] ואלו דברים שאינן אסורין אסור הנאה חלז שחלבו עובד כוכבים ואין ישראל רואהו כו' מיסתבצא קאי גבי מסכת עבודת כוכבים משום דצעי לפרוש' אסור' דיין נסך דדמיינ'נא ליה דהס נמי אסורין כהנאה: הכא נמי גבי זכמים דדמיינן ליה כדולתו אסורין לגזוה: מן כהנמה. משמע ולא כל כהנמה: ופלא דין פוא. ולא צריך קרא: **חורש צשור ובחמור יוכית**. שמונת לגזוה אם הקדישו אחרי כן: לא עול לך מה שהכסא. ללאו פירכא היא לוי מהאי טעמא: **היי שנתעבדה עבירה בשני עדים**. כלומר הרי יש לך להציא דצין זה אותו ששני עדים מעידין בו שרצע או שגרבע דהוא ודאי חייב מיתה ואסור לגזוה: **על פי עד אחד או על פי העגלים**. דליכא מיתה מנין לך שאסור לגזוה אי לאו קרא: **אני אדיינונ**. ולא צריך קרא: **הודלת עד אחד פוסלנו מהקריבה**. דכיון דלמנ' חסם מוס קצוע הוא פסול מהקריבה: פוסלנו מאפילה. שהרי כסקילה הוא:

גבי חולין דלא מאיסי צשעת תערובות דלא שייך בהו חלק גזוה אימא ליבעטן וכי מקדיש להו קדשי שפיר דהא כבר איבעטל ליה אסור וליקריצו קמ"ל: (ובזכמים [ע"א]. קפרינך יימתי הא דתמורה ולא צעי הא דזכמים ומשני הכא תקנתא אליעזריאל ליה להכי הדר תנא לה הכא בזכמים דהתם בתמורה תנא אוסרין ככל שהן ולא תנא תקנתא והכא תנא תקנתא ימכרו ויציא דמני יפה שזסן מאותו המין: **ובחולין נמי מינא**. דאפילו בחולין ממש לא בטלי ברובא צעלי חיים וכל הקך דחשיבי: ועורות לצוץ. מפרש במסכת ע"ז (דף ג). יא) שנוקדינן כנגד הלז יא' עגול כדצך אותו נקב הוצילו האימורין והקטירום לעבודת כוכבים ומקריצת עבודת כוכבים אסור כהנאה: ושיער נזיר. אסור כהנאה דצעי שילוח תחת הדוד: **ואשר כחלז**. חמיתת צמר שנתבשלה כחלז וסוד נתערבה באלף חמיתות כולן אסורות ואליבא דמנא' דלמנ' צמר כחלז אסור כהנאה צמחיתות חולין כהצ"ר לא בש"ר (דף דק): (ז) **למאי שנא הסם**. כדקדיש דמני אסוריה הנאה כגון חטאות הממות ושור הנסקל וליאסורין אפילה כולן טרפה כדרי דדרי: (ואתערובת דחולין כו'. **למאי שנא** דגבי מסכת עבודת כוכבים הוי תערובת דחולין אפיסקי ומני ליאסוריה הנאה לחוד דקמני נט' ואלו אסורין ואוסרין ככל שהן ואוסרין כהנאה יין נסך והדר מני צמיטא אחריתי [שם ל:] ואלו דברים שאינן אסורין אסור הנאה חלז שחלבו עובד כוכבים ואין ישראל רואהו כו' מיסתבצא קאי גבי מסכת עבודת כוכבים משום דצעי לפרוש' אסור' דיין נסך דדמיינ'נא ליה דהס נמי אסורין כהנאה: הכא נמי גבי זכמים דדמיינן ליה כדולתו אסורין לגזוה: מן כהנמה. משמע ולא כל כהנמה: ופלא דין פוא. ולא צריך קרא: **חורש צשור ובחמור יוכית**. שמונת לגזוה אם הקדישו אחרי כן: לא עול לך מה שהכסא. ללאו פירכא היא לוי מהאי טעמא: **היי שנתעבדה עבירה בשני עדים**. כלומר הרי יש לך להציא דצין זה אותו ששני עדים מעידין בו שרצע או שגרבע דהוא ודאי חייב מיתה ואסור לגזוה: **על פי עד אחד או על פי העגלים**. דליכא מיתה מנין לך שאסור לגזוה אי לאו קרא: **אני אדיינונ**. ולא צריך קרא: **הודלת עד אחד פוסלנו מהקריבה**. דכיון דלמנ' חסם מוס קצוע הוא פסול מהקריבה: פוסלנו מאפילה. שהרי כסקילה הוא:

גבי חולין דלא מאיסי צשעת תערובות דלא שייך בהו חלק גזוה אימא ליבעטן וכי מקדיש להו קדשי שפיר דהא כבר איבעטל ליה אסור וליקריצו קמ"ל: (ובזכמים [ע"א]. קפרינך יימתי הא דתמורה ולא צעי הא דזכמים ומשני הכא תקנתא אליעזריאל ליה להכי הדר תנא לה הכא בזכמים דהתם בתמורה תנא אוסרין ככל שהן ולא תנא תקנתא והכא תנא תקנתא ימכרו ויציא דמני יפה שזסן מאותו המין: **ובחולין נמי מינא**. דאפילו בחולין ממש לא בטלי ברובא צעלי חיים וכל הקך דחשיבי: ועורות לצוץ. מפרש במסכת ע"ז (דף ג). יא) שנוקדינן כנגד הלז יא' עגול כדצך אותו נקב הוצילו האימורין והקטירום לעבודת כוכבים ומקריצת עבודת כוכבים אסור כהנאה: ושיער נזיר. אסור כהנאה דצעי שילוח תחת הדוד: **ואשר כחלז**. חמיתת צמר שנתבשלה כחלז וסוד נתערבה באלף חמיתות כולן אסורות ואליבא דמנא' דלמנ' צמר כחלז אסור כהנאה צמחיתות חולין כהצ"ר לא בש"ר (דף דק): (ז) **למאי שנא הסם**. כדקדיש דמני אסוריה הנאה כגון חטאות הממות ושור הנסקל וליאסורין אפילה כולן טרפה כדרי דדרי: (ואתערובת דחולין כו'. **למאי שנא** דגבי מסכת עבודת כוכבים הוי תערובת דחולין אפיסקי ומני ליאסוריה הנאה לחוד דקמני נט' ואלו אסורין ואוסרין ככל שהן ואוסרין כהנאה יין נסך והדר מני צמיטא אחריתי [שם ל:] ואלו דברים שאינן אסורין אסור הנאה חלז שחלבו עובד כוכבים ואין ישראל רואהו כו' מיסתבצא קאי גבי מסכת עבודת כוכבים משום דצעי לפרוש' אסור' דיין נסך דדמיינ'נא ליה דהס נמי אסורין כהנאה: הכא נמי גבי זכמים דדמיינן ליה כדולתו אסורין לגזוה: מן כהנמה. משמע ולא כל כהנמה: ופלא דין פוא. ולא צריך קרא: **חורש צשור ובחמור יוכית**. שמונת לגזוה אם הקדישו אחרי כן: לא עול לך מה שהכסא. ללאו פירכא היא לוי מהאי טעמא: **היי שנתעבדה עבירה בשני עדים**. כלומר הרי יש לך להציא דצין זה אותו ששני עדים מעידין בו שרצע או שגרבע דהוא ודאי חייב מיתה ואסור לגזוה: **על פי עד אחד או על פי העגלים**. דליכא מיתה מנין לך שאסור לגזוה אי לאו קרא: **אני אדיינונ**. ולא צריך קרא: **הודלת עד אחד פוסלנו מהקריבה**. דכיון דלמנ' חסם מוס קצוע הוא פסול מהקריבה: פוסלנו מאפילה. שהרי כסקילה הוא:

גבי חולין דלא מאיסי צשעת תערובות דלא שייך בהו חלק גזוה אימא ליבעטן וכי מקדיש להו קדשי שפיר דהא כבר איבעטל ליה אסור וליקריצו קמ"ל: (ובזכמים [ע"א]. קפרינך יימתי הא דתמורה ולא צעי הא דזכמים ומשני הכא תקנתא אליעזריאל ליה להכי הדר תנא לה הכא בזכמים דהתם בתמורה תנא אוסרין ככל שהן ולא תנא תקנתא והכא תנא תקנתא ימכרו ויציא דמני יפה שזסן מאותו המין: **ובחולין נמי מינא**. דאפילו בחולין ממש לא בטלי ברובא צעלי חיים וכל הקך דחשיבי: ועורות לצוץ. מפרש במסכת ע"ז (דף ג). יא) שנוקדינן כנגד הלז יא' עגול כדצך אותו נקב הוצילו האימורין והקטירום לעבודת כוכבים ומקריצת עבודת כוכבים אסור כהנאה: ושיער נזיר. אסור כהנאה דצעי שילוח תחת הדוד: **ואשר כחלז**. חמיתת צמר שנתבשלה כחלז וסוד נתערבו בחולין דלא בטלי ברוב חולין משום דאסורין הנאה גינהו הנך כוליהו יין נסך. **אבל הכא צריכא**. דלא אוסרי בהנאה להכי איצטרך מתניחין דלא בטלי: ואי אשמעינן. כל מתניחין לחוד הוא אימנא היינו טעמא דלא בטלי בהנך חולין דבני דהו לצבוח ומאי' אבל להדיוט אימא אפי' אסורין הנאה ליבעטלו ברוב. להכי צריכא ואילו אוסרין כו' דאפי' להדיוט לא בטלי: וא"א יא מן האי נתערבו בהן רובע ורובע הוא אימנא הני מילי בקדשים: אבל בחולין. נתערבו בחולין אימא

לא להכי אשמעינן הדא (ג) קמ"ל. ס"א להכי אשמעי' הדא ולא נמי מינא כפיסא דקמי' ספיא דהיא' דהיא' נתערבו ברובע כו' (ט) ש"ס (ח) נתערבו ברובע ונרבע (ט) דמני היפה שכן (ט) ש"ס (ז) ואמר י' (ז) ש"ס. יא) ליבעטל. ס"א לא חלל רב' הנאה רב' עד חלל ר' אי חלל ר' ה"מ בקדשים אכל בחולין אימא לא אשמעינן הדא בחולין ולסורין כהנאה נמי מני חדא וימנא דמנ' אלא לסורין כו'. כן מלאכת כפי' וכן גרס' הרבנ"ם ז"ל (ט) ש"ס (ז) ז"ק ועז"ר. (ז) גרסי' מח"ן. יא) דלדיטו אכל לגזוה אימא לא נפקסדיהו לכולהו גיר' רש"י, וע' מהי' יא) אימא אפילו אוסרין (ט) ש"ס (ז) קמ"ל רובע (ח) חות' ר' נתנאן (ט) ש"ס (ז) שאל' נענדה כ"ל וכן ככל הסוגיא (ז) חות' יא) רובע ונרבע שודלת. יא) כהנאה (ט) ש"ס (ז) על מיתה לא חלל נרסס עליהם קו למעמלה לטורות כי לפ"ד דלוי למחוק: יא) אפי' דקאמר (צ) צ"ל שפיעטא דרש"י. נתנאן מלל' מן (ט) ש"ס (ז) לגבי הימ' (צ) לגבי הימ' (צ) צ"ל פירש' ויבגרי' קיים גימטוני. (ז) לגבי הדיוט לא בטיל דלמי' ייעו (ט) ש"ס (ז) כן י"א שקורדין כנגד הלך מנק עגול ודך חוטו נקב מוציאין הלך ומקריב' לנעודת כוכבים וכפי' רש"י שם דף ע"ג ודף לג ע"א (צ) צ"ל הלך קרע עגול ודךך חוטו (ט) ש"ס (ז) ואי קשוא מ"ש הסם י' והד"ס ז"ק. ורש"י כסג י' אחרת היא לרש"י. (ז) ח"י ומלא' יא). (א) ובתערובות דחולין דרובע' ע"ז הייה פטוריות דחולין דרובע' ע"ז הייה פטול מהקריבה ח"ל מן הבחמה: הא' אפ"ה י' קרא. לרובע ורובע ע"פ עד אחד: הא' אימא מן דיטא. כדאמר ר' יפסעאל דמצ"י ליקי מרדנאי:

לא קמני כהמה וכו' וכסא משני לאו שיעיא כפ"ל (ז) ש"ס (ז) רש"י מ"ז וגי' ז"ק ויכ' משני לאו בעלמא, (ז) חת' שענדה עבירה. נתנאן כסג' מן (ט) ש"ס

שיטה מקובצת

אבל להדיוט אימא אסוריה הנאה ליבע"ל ברובא קמ"ל. ומאי שנא לענין תערובות קדשים דתני אסוריה הנאה לחוד ואסוריה אכילה לחוד, כי קאים בעי' משום דבעי לפרושה אסוריה דיין נסך פריש נמי כל אסוריה הנאה דרמיינן ליה, כי קאים הכא משום דבעי לפרושי מוקצה ועבד ואתנן ומימר מפרש ימי כל דאסוריים לגבי מוכות דרמין: ל"א שפעון, ג"א קצת ס"א אמיר' שפועאל וזכיה ברובמ' ז"ל:

פרק שישי תמורה

כח

כל האסורין: אבל הכא דלאו אסורי [הנאה] **גינהו אימא ליבעטל** **ברובא וצפי** **התערובות** (וזכמים ע"א): קולמנ' ואי אשמעינ' הכא ה"א להדיטו שרינן קמ"ל דך דקמני הסם ימותו ואפי' להדיטו אסירי: **והרובע והנרבע**. הסם כפרק התערובות (שס) משני לנא אי מהתם מני קמני כמה והכא קמני ככל שהוא ודך דהתם אליעזרין לאשמעינן תקנתא לנא (והכא משני להו לעלמא): **חורש** בשור וחמור יוכיה שנתעבדה בו עבירה ומותר לזכובה. לזכרשנין (א) מאלה אי אחת מקריב אכל אחת מקריב קדשים שנתעבדה בהן עבירה: **פול** אחת מה שהבאתה. פרש"י לאו פירכא היא מהאי טעמא הרי שנתעבדה בה עבירה בשני עדים כלומר הרי יש לך להציא דצין זה אותו ששני עדים מעידין בו שרצע או שגרבע דהא ודאי חייב מיתה ואסור לגזוה על פי עד אחד או על פי העגלים דליכא מיתה מנין לך דלסורין לגזוה אי לאו קרא עכ"ל וא"ת למא לי קל וחומר לרובע ונרבע ע"פ שני עדים (א) מיופיק ליה ממשקה ישראל לקמן (דף כט). דדרשינן מן המותר לישאלא והאי הרי הוא אסור כהנאה וי"ל דאליעזרין היכא דשטמו וליקריצו קודם שנגמר דינו דמותר כהנאה הוא כדלמא' צ"ק. פרק ארבעה וחמשה (דף מא). אי נמי יש לפרש טול מה שהצטא לנא הרי שנתעבדה בו עבירה צ"י עדים ואפילו לקל וחומר לא צריכנא דצללו הכי נמי ידע ציה שהוא אסור למוצה:

צבשור בחלב **צושור הנסקל** **יועגלה** **ערופה** **שוחולין** **שנשחטו בעזורה** (א) **ושעיר המשתלח** **הרי אלו אסורין ואוסרין בכל שהן צריכי וא** **דאי אשמעינן התם (א) דאסוריה הנאה דלא בטלי אבל הכא ליבעטלי** **ואי אשמעינן הכא דלגבוה דמאים אבל להדיוט אימא י** **אסוריה הנאה ליבעטלו ברובא** **א] קמ"ל** **א** **רובע ונרבע מנלן דאסירי לגבוה דתנו רבנן** **א** **מן הבחמה להוציא רובע ונרבע והלא דין הוא ומה בעל מום שלא י** **נתעבדה בה עבירה פסול לגבי מוצב רובע ונרבע שנתעבדה בהן עבירה אינו דין שאסורין לגבי מוצב חורש בשור וחמור יוכיה שנתעבדה בו עבירה ומותר לגבי מוצב מה לחורש בשור וחמור שאין חייבין מיתה תאמר ברובע ונרבע שחייבין מיתה טול לך מה שהבאתה הרי שנתעבדה בהן עבירה בשני עדים נעבדה בהן עבירה על פי עד אחד או על פי הבעלים מנין אמר רבי שמעון אני י** **דן ומה בעל מום שאין י** **התראת שני עדים פוסלתו מאכילה הודאת עד אחד פוסלתו מהקרבה י** **הרובע ונרבע שהודאת שני עדים פוסלתו מאכילה אינו דין שהודאת עד אחד פוסלתו מהקרבה ת"ל מן הבחמה להוציא רובע ונרבע עד אחד פוסלתו (לא אתיא) אמר**

המערב כסן נאסרו טול להדיטו, וחללנו על המעות כעודו חס אי אפשה, הילכך ירעו עד שיסתאצו ויציא דמני היפה שזסן מאותו המין ממין הקרנן, אם עולה היא ויציא משום כנגד דמני היפה שזסנו, דשמא הזבח הוא היפה, ויאמר כל מקום שהוא הזבח יא' מחולל על מעות הללו וינא מן המעות עולה, ואם שלמים שלמים (שס). ואילו אוסרין ואוסרין בכל שהן. כל מקום שנתערבו שם אפילו אחד באלף לא בטיל ואוסרין את טולן (ע"ז ע"ב). יין נסך. חמית באלף חמיות (שס). ועבירות כוכבים. צ"ר שנתערבו ונתערבה באלף צ"ר שאלין עבודת כוכבים (שס). וציפורי מוצריע. אסוריה הנאה לן זכמים' קדושין (ז). מפרש להו (שס) ונרעות לבובין. דהיו נמי אסוריה הנאה כדלמאנן כאן מעריכין (שס) וע"ז ש"ס). ושיער נזיר. דלסורין כהנאה הוא, דמתי (בבבב) וינא על האש אחר תחת זבח ששלמים (שס). ופטר חמור. דלסור כהנאה כל זמן שא נפדה (שס). ונכסר בחלב. חמיתת כסר שנתבשלה כחלז וסוד נתערבה באלף חמיתות כולן אסורות ואליבא דמנא' דלמנ' צמר כחלז אסור כהנאה צמחיתות חולין כהצ"ר לא בש"ר (דף דק): (ז) **למאי שנא הסם**. כדקדיש דמני אסוריה הנאה כגון חטאות הממות ושור הנסקל וליאסורין אפילה כולן טרפה כדרי דדרי: (ואתערובת דחולין כו'. **למאי שנא** דגבי מסכת עבודת כוכבים הוי תערובת דחולין אפיסקי ומני ליאסוריה הנאה לחוד דקמני נט' ואלו אסורין ואוסרין ככל שהן ואוסרין כהנאה יין נסך והדר מני צמיטא אחריתי [שם ל:] ואלו דברים שאינן אסורין אסור הנאה חלז שחלבו עובד כוכבים ואין ישראל רואהו כו' מיסתבצא קאי גבי מסכת עבודת כוכבים משום דצעי לפרוש' אסור' דיין נסך דדמיינ'נא ליה דהס נמי אסורין כהנאה: הכא נמי גבי זכמים דדמיינן ליה כדולתו אסורין לגזוה: מן כהנמה. משמע ולא כל כהנמה: ופלא דין פוא. ולא צריך קרא: **חורש צשור ובחמור יוכית**. שמונת לגזוה אם הקדישו אחרי כן: לא עול לך מה שהכסא. ללאו פירכא היא לוי מהאי טעמא: **היי שנתעבדה עבירה בשני עדים**. כלומר הרי יש לך להציא דצין זה אותו ששני עדים מעידין בו שרצע או שגרבע דהוא ודאי חייב מיתה ואסור לגזוה: **על פי עד אחד או על פי העגלים**. דליכא מיתה מנין לך שאסור לגזוה אי לאו קרא: **אני אדיינונ**. ולא צריך קרא: **הודלת עד אחד פוסלנו מהקריבה**. דכיון דלמנ' חסם מוס קצוע הוא פסול מהקריבה: פוסלנו מאפילה. שהרי כסקילה הוא:

שנתבשלה כחלז וסוד נתערבה באלף חמיתות חולין כהנאה כולן כהנאה (שס) ע"ז (ש"ס). וחולין שנשחטו בעזורה. אסוריה הנאה לן זכמים' קדושין (ז). מפרש להו (שס) ונרעות לבובין. דהיו נמי אסוריה הנאה כדלמאנן כאן מעריכין (שס) וע"ז ש"ס). ושיער נזיר. דלסורין כהנאה הוא, דמתי (בבבב) וינא על האש אחר תחת זבח ששלמים (שס). ופטר חמור. דלסור כהנאה כל זמן שא נפדה (שס). ונכסר בחלב. חמיתת כסר שנתבשלה כחלז וסוד נתערבה באלף חמיתות כולן אסורות ואליבא דמנא' דלמנ' צמר כחלז אסור כהנאה צמחיתות חולין כהצ"ר לא בש"ר (דף דק): (ז) **למאי שנא הסם**. כדקדיש דמני אסוריה הנאה כגון חטאות הממות ושור הנסקל וליאסורין אפילה כולן טרפה כדרי דדרי: (ואתערובת דחולין כו'. **למאי שנא** דגבי מסכת עבודת כוכבים הוי תערובת דחולין אפיסקי ומני ליאסוריה הנאה לחוד דקמני נט' ואלו אסורין ואוסרין ככל שהן ואוסרין כהנאה יין נסך והדר מני צמיטא אחריתי [שם ל:] ואלו דברים שאינן אסורין אסור הנאה חלז שחלבו עובד כוכבים ואין ישראל רואהו כו' מיסתבצא קאי גבי מסכת עבודת כוכבים משום דצעי לפרוש' אסור' דיין נסך דדמיינ'נא ליה דהס נמי אסורין כהנאה: הכא נמי גבי זכמים דדמיינן ליה כדולתו אסורין לגזוה: מן כהנמה. משמע ולא כל כהנמה: ופלא דין פוא. ולא צריך קרא: **חורש צשור ובחמור יוכית**. שמונת לגזוה אם הקדישו אחרי כן: לא עול לך מה שהכסא. ללאו פירכא היא לוי מהאי טעמא: **היי שנתעבדה עבירה בשני עדים**. כלומר הרי יש לך להציא דצין זה אותו ששני עדים מעידין בו שרצע או שגרבע דהוא ודאי חייב מיתה ואסור לגזוה: **על פי עד אחד או על פי העגלים</**